

هفتيوار سُنتن پريي اجتماع ۾ ٿيڻ وارو

سُنتن پريو بيان

پانهن جا حق

(Sindhi)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بانهن جاق

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنٽ اعتڪاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتڪاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

والله! هو ٻڌندا آهن

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بيشڪ الله عَزَّوَجَلَّ هڪ فرشتو منهنجي قبر تي مقرر فرمايو آهي، جنهن سان سڄي مخلوق جي آواز ٻڌڻ جي طاقت ڏني آهي، بس قيامت تائين جيڪو به مون تي ڏرود پاڪ پڙهندو آهي. (مسند بزار، ج. 4، ص. 254، حديث 1425)

شيخ طريقت، امير اهل سنت باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ پنهنجي رسالي ”ضياءِ درود و سلام“ صفحہ 6 تي هي حديث پاڪ نقل ڪرڻ کان پوءِ ارشاد فرمائين ٿا: سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! ڏرود شريف پڙهڻ وارو

ڪيتري قدر نصيب وارو آهي جو ان جو نالو پيءُ جي نالي سان گڏ بارگاه رسالت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ۾ پيش ڪيو ويندو آهي، هتي هي نڪتو به نهايت ئي ايمان افروز آهي جو قبر منور تي حاضر فرشتي کي ايتري قدر زياده ٻڌڻ جي قوت عطا ڪئي وئي آهي جو اهو دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ مان هڪ ئي وقت جي اندر دُرود شريف پڙهڻ وارن لکين مسلمانن جو گهڻو آهسته آواز به ٻڌي وندو آهي. جڏهن دربار جي خادم جي ٻڌڻ جي قوت جو هي حال آهي ته سرڪارِ والاتباءِ، مڪي مديني جي تاجدار، محبوب پروردگار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي اختيارات جو ڇا شان هوندو! اهي ڇو نه پنهنجي غلامن کي سڃاڻيندا ۽ ڇو نه انهن جي فرياد ٻڌي ٻاڏن الله تعاليٰ (يعني الله تعاليٰ جي اجازت سان) انهن جي مدد فرمائيندا!

اور ڪوئي غيب ڪيا تم سے نهان هو بهلا جب نه خدا ہی چُھيا تم پہ ڪروڙون دُرود
میں قُربانِ اسِ آدائے دَسْتِ گِیری پر مرے آقا مدد کو آگئے جب بهی پُکارا يا رسول الله

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا ثنا اسلامي پاترو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**: ”**نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ**“ يعني مسلمان جي

نِيَّتِ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- ٻه مدني ٿڳ:** (1) بغير سني نِيَّتِ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بیان بدن جون نیتون

✽ نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بیان بدنس ✽ تیک لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وچائي
 ويهندس ✽ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ✽
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ✽
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرْ اللهُ، تُوْبُوا إِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ✽ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بیان ڪرڻ جون نیتون

آئون به نیت ڪريان ٿو ✽ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
 ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ✽ ڏسي بيان ڪندس ✽ سيپاري 14 سورة النحل
 آيت نمبر 125: **اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ التَّمَوِّ عِظَةِ الْحَسَنَةِ**
 ”ترجمو ڪنزالایمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي
 نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي
 آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ✽ نيڪي جو حڪم ڏيندس
 ۽ بُرائي کان منع ڪندس ✽ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڌڪيا لفظ ڳالهائڻ
 دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ

مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! حق به طرح جا هوندا آهن، هڪ حقوق الله يعني الله ﷺ جا حق ۽ ٻيو حقوق العباد يعني بانهن جا حق. حقوق الله ته اسان تي ان لاءِ لازم آهن جو اسان الله ﷺ جا بانها آهيون. ان اسان کي پيدا فرمايو، اهو ئي اسان جو خالق ۽ مالڪ ۽ پالڻ وارو آهي، ان ڪري ان جي حڪمن جي پيروي ڪرڻ اسان تي لازم آهي. پر بانهن جي حقن جي ادائگي اسان تي ڇو ضروري آهي؟ ان جو جواب ڏيندي حجة الاسلام، حضرت سيدنا امام محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائن ٿا:

انسان يا ته اڪيلو رهندو آهي يا ڪنهن سان گڏ ۽ جيئن ته انسان جو پنهنجي هم جنس ماڻهن سان ميل ميلاپ رکڻ بغير زندگي گذارڻ مشڪل آهي، تنهنڪري ان تي ملي جُلي رهڻ جا آداب سکڻ ضروري آهن. جيئن ته هر اختلاط (ميل جول) رکڻ واري (شخص) جي لاءِ ملي جُلي رهڻ جا ڪجهه آداب (حق) آهن. (بخاري، ج. 2، ص. 462، حديث 3461)

معلوم ٿيو ته بانهن جا حق لازم ٿيڻ جو بنيادي سبب تمام انسانن جو ملي جلي رهڻ آهي. اڄ جي بيان ۾ اسان اِن شَاءَ اللَّهُ ﷺ بانهن جي حقن جي اهميت جي متعلق مدني گُل ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين. اچو ! پهريان بانهن جي حقن جي اهميت جي متعلق هڪ عبرتناڪ حڪايت ٻڌون ٿا، جيئن ته

ڪڻڪ جو داڻو

هڪ شخص کي وفات کان پوءِ ڪنهن خواب ۾ ڏسي پڇيو:
مَا فَعَلَ اللَّهُ بِكَ؟ يعني الله **عَزَّوَجَلَّ** اوهان سان ڪهڙو معاملو فرمايو؟ چيائين الله
عَزَّوَجَلَّ مون کي بخشي ڇڏيو، پر حساب ڪتاب ٿيو، ايتري تائين جو انهيءَ
 ڏينهن جي باري ۾ مون کان پڇا ڳاڇا ڪئي وئي جنهن ڏينهن مان روزي
 سان هٽس ۽ پنهنجي دوست جي دڪان تي ويٺو هٽس، جڏهن افطار جو
 وقت ٿيو ته مون ڪڻڪ جي ٻوري مان هڪ داڻو کنيو ۽ ان کي پيڇي کائڻ
 چاهيو ٿي ته يڪدم مون کي احساس ٿيو ته هي داڻو منهنجو ناهي. اهڙي
 طرح مون ان کي جتان کنيو هو جلدي انهيءَ جاءِ تي رکي ڇڏيو ۽ انهيءَ
 جو به حساب ورتو ويو، ايتري تائين جو ان پراڻي ڪڻڪ جي داڻي پورڻ
 جي نقصان برابر نيڪيون مون کان ورتيون ويون.

(مرقاة المفاتيح ج 8، ص 811، تحت الحديث 5083)

منا منا اسلامي ڀائرو! غور ڪريو ته جڏهن پراڻي ڪڻڪ جي هڪ
 معمولي داڻي کي اجازت کان بغير پيڇڻ جو ايترو نقصان آهي جو مرڻ کان
 پوءِ ان ماڻهوءَ کي نيڪيون ڏيڻيون پيون، تنهنڪري هڪ مسلمان جا
 بنيادي حق ضائع ڪري ڇڏڻ ۽ ان جي ڪجهه به پرواهه نه ڪرڻ ڪيتري قدر
 نقصان ۽ خساري جو سبب بڻجي سگهي ٿو، افسوس! صد افسوس! جو
 اسان جي معاشري ۾ هڪ ٻئي جي حقن کي بُري طرح پامال ڪيو ويندو
 آهي.

3 پيسن جي عوض ست سؤ باجماعت نمازون!

شيخ طريقت، امير اهل سنت **رَضِيَ اللهُ عَنْهُمُ الْعَالِيَهُ** معاشري جي ان خراب حالت
 تي فڪر جو اظهار ڪندي فرمائن ٿا: هاڻي رڳو ڪڻڪ جو داڻو پيڇڻ يا

ڪاڻڻ جي ڳالهه ڪٿي آهي، اڄڪلهه ته ڪيترائي ماڻهو بنا دعوت جي بين وٽ (پيٽ پري) کاڌو کائي ويندا آهن! حالانڪه بنا سڏ جي ڪنهن جي دعوت ۾ گهري پوڻ شرعاً منع آهي. ابوداؤد شريف جي حديث پاڪ ۾ هي به آهي ته ”جيڪو بنا سڏ جي ويو اهو چور ٿي ڪري گهريو ۽ ڦر مار ڪري نڪتو.“ (سنن ابي داؤد ج 3، ص 379، حديث 3741) ۽ اڄڪلهه ته قرض جي نالي تي ماڻهن جا هزارين بلڪه لکين روپيا هڙپ ڪيا ويندا آهن. هيئنر اهو سڀ سؤلو محسوس ٿي رهيو هوندو آهي، پر قيامت ۾ گهڻو مهانگو پوندو. اي ماڻهن جا قرض ڦٽائڻ وارو! ڪن کولي ٻڌو! منهنجا اعلى حضرت ﷺ نقل ڪن ٿا: ”جيڪو دنيا ۾ ڪنهن جا تقريباً ٽي پئسا قرض ڦٽائيندو ته قيامت جي ڏينهن انهيءَ جي بدلي ۾ ست سؤ باجماعت نمازون ڏيئون پونديون.“ (فتاوىٰ رضويه ج 25، ص 69) جي ها! جنهن ڪنهن جو قرض ڦٽايو اهو ظالم آهي ۽ سخت نقصان ۽ تباهي ۾ آهي. حضرت سيدنا سليمان طبراني قُدس سرُّهُ التَّوَرَانِي پنهنجي حديثن جي مجموعي ”طبراني“ ۾ نقل ڪن ٿا: سرڪار مدينه منوره، سردار مڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو، جنهن جو مفهوم آهي: ”ظالم جون نيڪيون مظلوم کي، مظلوم جا گناهه ظالم کي ڏياريا ويندا.“ (المعجم الكبير حديث 3969 ج 4 ص 148)

گُناہون ڪے کهلے دفتر کھڙا ہوں آہ! ميزان پر
 نہيں ہيں نيڪياں اب ڪيا ڪرون گا يا رَسُوْلَ اللہ
 ڪرم فرما ڪہ ہو عطارَ بهي اس قول کا مصداق
 ”تري خاطر جيون گا اور مرون گا“ يا رَسُوْلَ اللہ

(وسائل بخشش، ص 323، 325)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ھر وقت گناھن جو ميٽر!

حضرت سيدنا امام محمد بن محمد غزالي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي ”ڪيمياءِ سعادت“ ۾ نقل ڪن ٿا: ”جيڪو شخص قرض وٺندو آهي ۽ هيءَ نيت ڪندو آهي ته مان سهڻي نموني ادا ڪندس ته الله عَزَّوَجَلَّ انهيءَ جي حفاظت جي لاءِ ڪجهه فرشتا مقرر فرمائيندو آهي ۽ اهي دعا ڪندا آهن ته انهيءَ جو قرض ادا ٿي وڃي.“ (اتحاف السادة للزبيدي ج 6، ص 409) ۽ جيڪڏهن قرضدار قرض ادا ڪري سگهندو هجي ته قرض گهرندڙ جي مرضي جي بغير هڪ گهڙي برابر به دير ڪندو گنهگار ٿيندو ۽ ظالم قرار ڏنو ويندو. چاهي روزي جي حالت ۾ هجي يا ستل هجي انهيءَ جي ذمي گناه لکيو ويندو. (جڻ هر حال ۾ گناه جو ميٽر هلندو رهندو) ۽ هر صورت ۾ انهيءَ تي الله عَزَّوَجَلَّ جي لعنت پوندي رهندي، هي گناه ته اهڙو آهي جو ننڊ جي حالت ۾ به انهيءَ سان گڏ رهندو آهي. جيڪڏهن پنهنجو سمورو مال وڪڻي قرض ادا ڪري سگهي ٿو ته اهو به ڪرڻو پوندو، جيڪڏهن ائين نه ڪندو ته گنهگار آهي. جيڪڏهن قرض جي عيوض اهڙي شيءِ ڏئي جيڪا قرض گهرندڙ کي ناپسند هجي تڏهن به ڏيڻ وارو گنهگار ٿيندو ۽ جيسيتائين انهيءَ کي راضي نه ڪندو، انهيءَ ظلم جي جرم کان چوٽڪارو نه ملندو ڇو ته ان جو هي فعل ڪبيره گناھن مان آهي پر ماڻهو انهيءَ کي معمولي سمجهندا آهن.

(ڪيمياءِ سعادت ج 1، ص 336)

مظلوم ۽ ڏڪيارا فائدي ۾!

منا منا اسلامي پائرو! بانھن جي حق تلفي آخرت جي لاءِ گهڻو نقصانڪار آهي، حضرت سيدنا شيخ ابوطالب محمد بن علي مڪي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي ”قوت القلوب“ ۾ فرمائن ٿا: ”اڪثر ڪري (پنهنجا نه بلڪ) ٻين جا گناه ئي دوزخ ۾ داخلي جو سبب ٿيندا جيڪي (حق العباد تلف ڪرڻ جي سبب) انسان

تي وڌا ويندا. ۽ بيشمار ماڻهو (پنهنجين نيڪين جي سبب نه بلڪه) ٻين جون نيڪيون حاصل ڪري جنت ۾ داخل ٿيندا.“ (قوت القلوب ج 2، ص 292) ظاهر آهي ته ٻين جون نيڪيون حاصل ڪرڻ وارا آهي هوندا جن جون دنيا ۾ دليون ڏکايون ۽ حق ڦٽايا ويا هوندا. ايئن قيامت جي ڏينهن مظلوم ۽ ڏکيل فائدي ۾ رهندا.

ڪرم مجھ ٻه ڪر دے ڪرم يالهي!
رٻه آه! ناکام ٻم يالهي!
پئے تاجدارِ حرم يالهي!
(وسائلِ بخشش مُرمّم، ص 110)

حقوقُ العباد! آه! بوگاِ مرا ڪيا!
ٻڙي ڪوششين ڪي گنه چھوڙڻي ڪي
مجھے سڄي توبه ڪي توفيقِ ديدے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بانھن جي حقن جو معاملو واقعي ڏاڍو نازڪ آهي. اسان ڪي ان باري ۾ هر وقت محتاط رهڻ گھرجي. جيڪڏهن ڄاڻي وائي يا پُل ۾ ڪنهن مسلمان جا حق تلف ٿي وڃن ته فوراً توبه ڪندي صاحبِ حق کان معافي به وٺڻ گھرجي. حقوق الله سڄي توبه سان معاف ٿي ويندا آهن، جڏهن ته بانھن جي حقن کان توبه سان گڏو گڏ جنهن جو حق ماريو آهي، ان کان به معافي وٺڻ به ضروري آهي. اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائڻ ٿا: حق ڪنهن به قسم جو هجي، جيستائين صاحبِ حق معاف نه ڪري، معاف ناهي ٿيندو. حقوق الله ۾ ته ظاهر (آهي) الله عَزَّوَجَلَّ کان سواءِ ٻيو ڪير معاف ڪرڻ وارو ٿي سگھي ٿو جو (قرآن پاڪ ۾ آهي)

وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللهُ (ترجمو: ۽ الله کان سواءِ ڪير گناهه معاف ڪندو)

۽ بانھن جي حقن ۾ الله تعاليٰ اهو ئي ضابطو مقرر فرمائي رکيو آهي جو جيستائين اهو بانھو معاف نه ڪري، معاف نه ٿيندو. مولِي تعاليٰ اسان

جو ۽ اسان جي جان ۽ مال ۽ حقن سڀ جو مالڪ آھي، جيڪڏھن هو اسان جي مرضي کان بغير، اسان جا حق جنھن کي چاهي معاف فرمائي، تہ بہ عين حق ۽ عدل آھي جو اسان بہ ان جا ۽ اسان جا حق بہ ان جا مقرر فرمايل آھن، جيڪڏھن هو اسان جي خون، مال ۽ عزت وغيره کي معصوم ۽ محترم نہ ڪري ها تہ اسان کي ڪير ڪھڙو ئي آزار (تڪليف) پھچائي ها، ڪڏھن بہ اسان جي حق ۾ گرفتار نہ ٿئي ها. ايئن ئي ھيئن بہ اللہ ﷻ جنھن کي چاهي، اسان جا حق معاف فرمائي ڇڏي ڇو تہ اھو ئي مالڪ حقيقي آھي، پر ان ڪريم، رحيم ﷻ جي رحمت (آھي) جو اسان جا حق اسان جي ھٿ (۾) رکيا آھن، اسان جي بخشش کان بغير معاف ٿيڻ جي ڪا صورت نہ رکي، تہ جيئن ڪو مظلوم ھي نہ چوي تہ اي منھنجا مالڪ! مون کي منھنجو حق نہ مليو. (فتاويٰ رضويہ، ج. 24، ص. 460)

حق قبائڻ وارن لاءِ جھٽم آھي!

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! بانھن جا حق ادا ڪرڻ نہايت ضروري آھن، انھن ۾ غفلت ڪرڻ دين ۽ دنيا جي نقصان جو باعث آھي. اسان جي پياري دين بانھن جي حقن جي ادائينگيءَ جي گھڻي تاڪيد ڪئي آھي، بادشاھ ھجي يا وزير، امير ھجي يا فقير، مالڪ ھجي يا غلام، حقن جي ادائينگيءَ جي لاءِ سڀني کي ھڪ ئي صف ۾ بيهاري ڇڏيو ۽ جڏھن ڪنھن مسلمان تي ٻئي مسلمان جو حق ثابت ٿي وڃي، تہ ان حق کي ادا ڪرڻ جو حڪم بہ ارشاد فرمايو آھي. پر افسوس! اڄ ڪلھ غفلت جي انتها آھي، جھڙي طرح مسلمانن جو ھڪ تعداد حقوق اللہ کان غافل ٿيندي نظر اچي رھيو آھي، اھڙي طرح معاشري ۾ بانھن جي حقن کي پامال ڪرڻ بہ ڏاڍو عام ٿي رھيو آھي. مسلمان پنھنجي انجام کان بي خوف ٿي ڪري ظلم ۽ زيادتي ڪرڻ، موبائل

قرڻ، ڌمڪيون ڏئي ڪري ماڻهن کان رقم جو مطالبو ڪرڻ ۽ انهن جي مال ۽ جائداد تي قبضو ڪرڻ، قرض دٻائڻ، چوري، ڌاڙو ۽ قتل جهڙن گناهن ۾ مُبتلا ٿي ڪري ٻين مسلمانن جي حقن کي پامال ڪري رهيا آهن. حالانڪ مسلمان جو حق ڦٽائڻ، ان کي ڪهڙي به طرح ستائڻ، ان جي دل ڌڪائڻ حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي. بنا ڪنهن سبب مسلمانن کي ستائڻ جي باري ۾ الله ﷻ ارشاد فرمائي ٿو.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ جن تڪليف ڏني مسلمان مردن ۽ مسلمان عورتن کي. پوءِ توبه نه ڪيائون. پوءِ انهن جي واسطي جهنم جو عذاب آهي.

حق پامال ڪرڻ ظلم به آهي

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! ٻڌو توهان! الله ﷻ مسلمانن جي حقن جي پاسداري نه ڪرڻ، انهن کي ظلم ۽ ستم جو نشانو بنائڻ ۽ بنا ڪنهن سبب ستائڻ وارن کي عذابِ نار جي وعيد ٻڌائي آهي، ان لاءِ خوب خوب محتاط رهو ۽ مسلمانن کي بنا ڪنهن سبب ڊيچارڻ، دهمڪائڻ ۽ انهن جو حق دٻائڻ کان هميشه بچندا رهو. ڪنهن سان نا انصافي ڪرڻ، اڪيلي يا ڀريل جمعي ۾ ڀر ڏليل ڪرڻ، بي عزتي ڪرڻ، گاريون ڏيڻ، مارڻ پٽڻ ۽ هر اهو ڪم ڪرڻ جنهن سان ٻئي جا حقوق پامال ٿين حقيقتاً اهو به ظلم آهي.

حضرت سيّدنا شريف جرجاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائين ٿا: ڪنهن شيءِ کي ان جي علاوہ ڪنهن ٻئي جڳهه تي رکڻ ظلم آهي. (التعريفات للجرجاني، ص. 102) جڏهن ته شريعت ۾ ظلم مان مراد هي آهي ته ڪنهن جو حق مارڻ،

ڪنهن کي غير محل ۾ خرچ ڪرڻ، ڪنهن کي بغير قصور جي سزا ڏيڻ.

(مراة، ج. 6، ص. 669)

ياد رکڻو! ظلم جو انجام ڏاڍو ئي خوفناڪ ۽ خطرناڪ آهي. ظالم شخص آخرت ۾ ته عذاب جو شڪار ٿيندو ئي آهي پر ڪڏهن ڪڏهن اهڙو شخص دنيا ۾ به مشڪل حالات کان پريشان ٿيندو آهي.

حضرت سيدنا ابو موسیٰ اشعري رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته سرڪار مدينه منوره، سردار مڪه مڪرم صلى الله تعالى عليه واله وسلم فرمايو: بيشڪ الله عزوجل ظالم کي مهلت ڏيندو آهي ايتري تائين جو جڏهن ان کي پنهنجي پڪڙ ۾ وٺي ٿو پوءِ انهيءَ کي ناهي ڇڏيندو. هي ٻڌي سرڪار نامدار صلى الله تعالى عليه واله وسلم 12هين سيپاري سورءِ هود جي آيت 102 تلاوت فرمائي.

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اهڙي ئي طرح پڪڙ آهي تنهنجي رب جي جڏهن ڳوٺن کي پڪڙي ٿو انهن جي ظلم تي، بيشڪ ان جي پڪڙ سخت دردناڪ آهي.

وَكَذٰلِكَ اَخَذْنَا مِنْكَ اِذَا آخَذَ الْقُرٰى وَهٰنَ

ظَالِمَةً اِنَّ اِخْذَةَ الْيَمِّ شَدِيْدَةٌ ﴿١٠٢﴾

(پ 12 هود 102)

(صحيح البخاري ج 3، ص 247، حديث 4686)

بانھن جا حقوق ۽ فرامينِ مصطفيٰ

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! احاديث مبارڪن ۾ ڪيترن ئي مقامات تي بانھن جي حقن جي اهميت بيان ڪئي وئي آهي. اچو! انهن مان چار فرامينِ مصطفيٰ صلى الله تعالى عليه واله وسلم ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪريون ٿا:

1. مُسلمان جون سڀ شيون مسلمان تي حرام آهن ان جو مال ۽ ان جي عزت ۽ ان جو خون، ڪنهن ماڻهوءَ جي بُري هجڻ جي لاءِ ايترو ئي

ڪافي آھي جو اھو پنھنجي مسلمان ڀاءُ کي حقير سمجھي .

(سنن ابی داود ج 4 ص 354 حدیث 4882)

2. جنھن جي ذمي پنھنجي ڀاءُ جي عزت وغيره ڪنھن ڳالھ جو ظلم ھجي، ان کي لازم آھي ته قيامت جي ڏينھن اچڻ کان پھريان دنيا ۾ ئي ان کان معافي گھري وٺي، ڇو ته اتي نہ دینار ھوندا نہ درھم، جيڪڏھن ان وٽ ڪجھ نیکيون ھونديون، ته ان جي حق جي مطابق، ان کان وٺي ان کي ڏني ويندي. نہ ته ان (مظلوم) جا گناھ ان (ظالم) تي رکيا ويندا.

(بخاري، ج. 2، ص. 128، از غیبت جون تباه ڪاريون، 294)

3. دفتر (رجسٽر) تي آھن، ھڪ دفتر ۾ اللہ تعاليٰ ڪجھ نہ بخشيندو ۽ ھڪ دفتر جي اللہ تعاليٰ کي ڪا پرواھ ناھي ۽ ھڪ دفتر ۾ اللہ تعاليٰ ڪجھ بہ نہ ڇڏيندو، اھو دفتر جنھن ۾ اصلاً (بالڪل) معافي جي جڳھ ناھي، اھو ته ڪفر آھي ته ڪھڙي طرح نہ بخشيو ويندو ۽ اھو دفتر جنھن جي اللہ **عَزَّوَجَلَّ** کي ڪا پرواھ ناھي، اھو بانھي جو گناھ آھي، خالص پنھنجي ۽ پنھنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** جي معاملي ۾ (ته ڪنھن ڏينھن جو روزو ترڪ ڪيو يا ڪا نماز ڇڏي ھوندي، اللہ تعاليٰ چاھي ته ان کي معاف ڪري ڇڏي ۽ درگزر فرمائي) ۽ اھو دفتر جنھن مان اللہ تعاليٰ ڪجھ نہ ڇڏيندو اھو بانھن جو پاڻ ۾ ھڪ ٻئي تي ظلم آھي جو ان ۾ ضرور بدلو ٿيڻ آھي.

(مستدرڪ، ج. 5، ص. 794، حدیث 8757، از فتاويٰ رضويه، ج. 24، ص. 460)

4. توهان حق حقدارن جي حوالي ڪري ڇڏيندو ايستائين جو بنا سڱن واريءَ جو سڱن واري ٻڪري کان بدلو ورتو ويندو.

(صحيح مسلم ص 1394، حدیث 2582)

منا منا اسلامي پائرو! هاڻي اسان چار احاديث مبارڪ ٻڌيون انهن مان بيان

ٿيل آخري حديث مبارڪ جو مطلب هي آهي ته جيڪڏهن توهان دنيا ۾ ماڻهن جا حقوق ادا نه ڪيا، هر صورت ۾ قيامت ۾ ادا ڪرڻا پوندا. هتي دنيا ۾ مال کان ۽ آخرت ۾ اعمال کان، تنهن ڪري بهتري انهيءَ ۾ ئي آهي ته دنيا ۾ ئي ادا ڪري ڇڏيو نه ته پڇتائڻو پوندو. مرآة شرح مشڪوة ۾ آهي جانور جيڪڏهن شرعي احڪام جي مڪلف نه هجن پر حقوق العباد جانورن کي به ادا ڪرڻا پوندا. (مرآة، ج. 6، ص. 674 از ظلم جو انجام، ص. 9)

بميشه بانه بهلائي ڪے واسطے اُٺھين
ريبن بهلائي ڪي رابون ميں گامزن بر دم
بچانا ظلم و ستم سے مجھے سدا يارب!
ڪرين نه رُخ مرے پاؤں گناه کا يارب!

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

الله وارن جو خوف خدا

منا منا اسلامي پائرو! الله عَزَّوَجَلَّ کان خوف رکڻ وارا، ان جا نيڪ بانها، بانهن جي حقن جي بظاهر معمولي نظر اچڻ وارن معاملن ۾ به اهڙي احتياط ڪندا آهن جو حيرت ۾ وجهي ڇڏيندا آهن. منقول آهي ته حضرت سيڏنا عبدالله بن مبارڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪي سفر تي روانو ٿيندي وقت ڪنهن ماڻهو ٻئي کي پهچائڻ لاءِ خط پيش ڪيو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو ته اُن ڪرائي تي ڪرايو آهي، سواري واري کان اجازت وٺي پوندي، ڇو ته مان ان کي سڄو سامان ڏيکاري ڇڏيو آهي ۽ هي خط وڌيڪ شيءِ آهي.

(ماخوذ احياء العلوم، ج. 1، ص. 353)

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو اوهان! سيڏنا عبدالله بن مبارڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بانهي جي حق جي ادائينگي جو جذبو صد ڪروڙ مرحبا! ته اُن واري کي سڄو سامان ڏيکارڻ کان پوءِ معمولي ڪاغذ جو وزن رکڻ جي لاءِ به اُن واري کان اجازت وٺڻ جو ذهن رکن ٿا ته جيئن ان جي حق تلفي نه ٿي وڃي.

نيڪين جي نالي تي گناهه ڪمايو!

شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ ساؤنڊ سسٽم تي وڏي آواز سان اجتماع ذڪر و نعت ڪرڻ وارن کي بانھن جي حقوق جي متعلق اھم معاملن تي توجھ ڏياريندي ارشاد فرمائين ٿا: ڪجهه ٻارن جي نند ڪچي هوندي آهي انهن کي معمولي آواز به برداشت ناهي ٿيندو، فورن روئڻ شروع ڪري ڇڏيندا آهن جنهن سان گهر وارن کي گهڻي پريشانيءَ جو منهن ڏيڻو پوندو آهي، ۽ گهرن ۾ اهڙا مريض به هوندا آهن جيڪي ويچارا نند جون گوريون کائي بستري تي پيا هوندا آهن. شاگردن کي صبح درسگاهن ۽ ٻين ماڻهن کي ڪم ڏندي تي ويڻو هوندو آهي، اهڙي ۾ جيڪڏهن محلي جي اندر ”سائونڊ سسٽم“ تي زور ۽ شور سان محفل جاري هجي ته مجبورن ۽ مريضن جي سخت دل آزاري جو امڪان رهندو آهي، اسپيڪر جي ڪن ڦاڙيندڙ آواز تي احتجاج ڪرڻ وارن جي لاءِ اهڙو مثال ڏيڻ قطعاً مناسب ناهي جو شادين ۾ به ماڻهو فلمي گيت زور ۽ شور سان هلائيندا آهن. انهن کي ڪوئي منع ناهي ڪندو! اسان ته آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ثناء خواني ڪيون ٿا ته ماڻهن کي تڪليف ٿيڻ لڳندي آهي معاذ الله عَزَّوَجَلَّ هي ڪليو بهتان آهي، ڪو به مسلمان چاهي ڪيترو ئي گنهگار ڇو نه هجي ان کي هرگز آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ثناء خواني کان تڪليف ناهي ٿيندي، شڪايت صرف اسپيڪر جي آواز کان آهي، جنهن مني مني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اسان نعت خواني ڪري رهيا آهيون ۽ ان ۾ صرف ”مزو“ وٺڻ جي لاءِ سائونڊ سسٽم لڳائي رکيو آهي جيڪڏهن

ان جي سبب کان پاڙي وارا تڪليف ۾ اچن ٿا ته يقيناً پيارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به خوش نه ٿيندا. ٻه چار محلي جي ماڻهن کان اجازت وٺڻ قطعاً ڪافي ناهي. ڪير پيئندڙ ٻارن، انهن جي مائرن ۽ مٿي جي سور ۾ ٿڙپندڙ، بخار ۾ ٽپيل ۽ بسترن تي بيقرار ڦٽڪندڙ مريضن کان ڪير اجازت وٺندو؟ ڀڻ اها به حقيقت آهي جو فلمي گانن جي شور مان به ماڻهن کي پریشاني ٿيندي آهي پر ڊپ جي ڪري صبر ڪندي پيا هوندا آهن. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي ٻانهن جي حقوق جي اهميت سمجهڻ ۽ انهن کي پورو ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ

دل میں ہو یاد تیری گوشہ تنہائی ہو
پھر تو خلوت میں عجب انجمن آرائی ہو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صدائي مدينه ڪيئن لڳايون؟

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ به بزرگان دين جي پيروي ڪرڻ واري عظيم علمي ۽ روحاني شخصيت آهن پاڻ جو پاڪيزه ڪردار، هن پُر فتن دور ۾ اسان جي لاءِ مشعلِ راهه آهي، پاڻ نه صرف خود ٻانهن جي حق جي متعلق خاص احتياط فرمائيندا آهن بلڪ پنهنجي مريدين ۽ متعلقين کي به ان جي ترغيب جي مدني گلن سان نوازيندا آهن. دعوت اسلامي جي اصطلاح ۾ مسلمانن کي فجر جي نماز

جي لاءِ صدا لڳائي ڪري اٿارڻ ”صدائي مدينه“ چورائيندو آهي ۽ هي ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان روزانو هڪ مدني ڪم ۽ مدني انعام به آهي.

امير اهل سنت وَأَمَّتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ وقت به وقت ان جي ترغيب ڏيندا رهندا آهن ۽ ان سان بانهن جي حق ضائع ٿيڻ جي ڊپ جي ڪري احتياط بيان ڪندي فرمائيندا آهن: اذان فجر کان بعد بغير ميگا فون، ٻه، ٻه اسلامي پائر صدائي مدينه لڳائڻ. پر هن ڳالهه جو خيال رکو ته ايتري زور سان سان آواز نه هجي جو مريضن، ٻارن ۽ جيڪي اسلامي پيڻون گهرن ۾ نماز ۾ مشغول آهن يا پڙهي ڪري سمهي رهيون هجن، انهن کي تشويش ٿئي، درس ۽ بيان ڪرڻ، نعت شريف پڙهڻ ۽ اسپيڪر هلائڻ وغيره ۾ هميشه نمازين، تلاوت ڪرڻ وارن ۽ سمهڻ وارن کي تڪليف ڏيڻ کان بچڻ شرعاً واجب آهي. ڪٿي ائين نه ٿئي جو اسان ظاهري عبادت مان خوش ٿيندا رهون، پر ان ۾ ٻين جي پريشانيءَ جو ڪارڻ ٿي ڪري حقيقت ۾ نعوذ بالله عَزَّوَجَلَّ گنهگار ۽ دوزخ جا حقدار بڻجي رهيا هجون. (حقوق العباد کي احتياطين، ص 17)

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”صدائي مدينه“

منا مٺا اسلامي پائرو! هينئر اسان بانهن جي حق جو خيال رکندي صدائي مدينه لڳائڻ جا مدني ڪم ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي، اسان کي به انهن مدني ڪمن تي عمل ڪندي هن مدني ڪم يعني ”صدائي مدينه لڳائڻ“ جي ترڪيب ڪرڻ گهرجي ۽ مسلمانن کي نماز فجر جي لاءِ جڳائڻ گهرجي. اڄ جي دؤر ۾ جڏهن ته مسلمان دين کان گهڻو پري آهن. هڪ تعداد اهڙي آهي جيڪا دنياوي معاملن ۾ ايتري قدر مصروف رهجي ويا آهي آخرت جي تياريءَ جو فڪر ئي ناهي، سنتون ۽ نفل پڙهڻ ته رهيو پري اڪثريت

فرض نمازون تائين قضا ڪندي آهي. انهي وجهه کان مسجدون ويران پيون ٿين، اهڙين حالتن ۾ انهن کي ٻيهر آباد ڪرڻ جو عزم ڪرڻ ۽ انهيءَ عزم جي تڪميل جي لاءِ جدوجهد ڪرڻ يقيناً سعادت کان گهٽ ناهي. ان ڪري ڪوشش ڪيو ۽ مدني انعام نمبر 35 تي عمل ڪندي صدا ۽ مدينه لڳايو ۽ مسجدن جي آباد ڪاريءَ ۾ دعوتِ اسلاميءَ جو ساٿ ڏيو. اچو! ٻڌون ٿا ته مدني انعام نمبر ڇا آهي.

شيخ طريقت امير اهل سنت وَأَمَّا بَرَكَاتُهُ الْعَالِيَةِ اسلامي پائرن جي 72 مدني انعامن مان مدني انعامات نمبر 35 ۾ ارشاد فرمائين ٿا: ”ڇا اڄ توهان صدا ۽ مدينه لڳايو؟ (دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ فجر جي نماز جي لاءِ مسلمانن کي جاڳائڻ صدا ۽ مدينه لڳائڻ چورائيندو آهي)“

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اسان جا اسلاف به مسلمانن کي نمازِ فجر جي لاءِ جڳائيندا رهندا هئا، مٿڦول آهي ته امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو هي معمول هو جو پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ماڻهن کي نماز جي لاءِ بيدار ڪندا هئا، جڏهن نمازِ فجر جي لاءِ تشريف ڪڍي ايندا هئا ته راه ۾ ماڻهن کي نماز جي لاءِ جڳائيندي ايندا، ۽ اذانِ فجر جي فوراً بعد جيڪڏهن مسجد ۾ ڪو سٺل هوندو هو ته ان کي به جڳائيندا هئا. (طبقات ڪبري، ذڪر استخلاف عمر، ۲۶۳/۳) اسان کي به گهرجي ته بالخصوص نمازِ فجر ۾ صدا ۽ مدينه لڳايون ۽ ٻين نمازن ۾ به پنهنجي گهر وارن رشتيدارن ۽ گلي بازارن ۾ وينل مسلمانن تي انفرادي ڪوشش ڪري نماز جي لاءِ مسجد ۾ گڏ وٺي اچون ٿي سگهي ٿو ته اسان جي انفرادي ڪوشش سان ڪو پڪو نمازي بڻجي وڃي ۽ اسان جي لاءِ ثوابِ جاريه جو ذريعو بڻجي وڃي. اچو! ترغيب جي لاءِ هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا.

بي نمازي، نمازي بڻجي ويو

سردار آباد (فيصل آباد) جي هجويري تائون محل بلال گنج ۾ مقيم اسلامي پاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته دعوت اسلامي جي پاڪيزه مدني ماحول کان وابسته ٿيڻ کان پهريان معاذَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ مان هڪ ماڊرن، ڪلين شيو، فلمون ڊراما ڏسڻ ۽ گانا باجا ٻڌڻ منهنجو محبوب مشغلو هو، پنج وقت جي نماز ته ڇا جمعو پڙهڻ کان به محروم رهندو هئس. هڪ ڏينهن ڪنهن عزيز جي گهر وڃڻ ٿيو ته اتي ويني ويني اوچتو منهنجي نظر الماري ۾ رکيل هڪ اسلامي ڪتاب تي پئي مون اهو ڪتاب کنيو ۽ پڙهڻ شروع ڪيو. ڪتاب تمام سٺو هو، ان ڪري منهنجي دل ۾ ديني ڪتابن جي مطالعي جو شوق پيدا ٿيو، پوءِ مون پنهنجي دوست کان مطالعي جي لاءِ ڪجهه ڪتاب گهريا ان مون کي قبر و آخرت جي باري ۾ اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جا ڪجهه رسالا ڏنا. جڏهن مون انهن رسالن جو مطالعو ڪيو ته مون تي رقت طاري ٿي وئي، منهنجي اکين مان لڙڪ وهڻ لڳا ۽ هن ڳالهه جو احساس ٿيو ته مون هينئر تائين غفلت جي زندگي گذاري رهيو آهيان. انهيءَ وقت مون سچي دل سان گناهن پري زندگي کان توبه ڪئي، نمازي بڻجي ويس. دعوت اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ به حاضر ٿيڻ لڳس. چهري کي ڏاڙهي مبارڪ ۽ مٿي کي عمامي شريف سان سجائي ورتو ۽ دعوت اسلامي جي مشڪبار مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس. (ڪالو بجهو کا خوف: ۲۸)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

امير اهل سنت جو انداز تربيت:

منا منا اسلامي ڀائرو! قربان وڃو! امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي مدني سوچ تي جو هڪ مدني مذاڪري ۾ بانهن جي حقوق جي باري ۾ عاشقان

رسول جي مدني تربيت ڪندي ارشاد فرمائين ٿا: ”ماءُ پيءُ ۽ ڀارن جي حق تلفي نه ٿئي، ۽ ڪنهن قسم جو گناهه نه ڪرڻو پوي ته 12 مهينن جو سفر ضرور ڪيو.“ مرحبا! مدني تربيت جو ڪهڙو پيارو انداز آهي جو عاشقانِ رسول کي 12 مهينن جي مدني قافلن ۾ سفر جي ترغيب به ڏياري پئي وڃي، گڏو گڏ هي به مدني ذهن ڏنو پيو وڃي ته شريعت جو دامن هٿ مان نه ڇڏجي، تنظيمي ڪم به ڪرڻو آهي ته ان ۾ به حقوق العباد جو خيال رکڻو هوندو، رضاءِ الهيءَ کي هر حال ۾ پيش نظر رکڻو هوندو.

منا منا اسلامي ڀائرو! مدني مذاڪري ۾ علمِ دين سکڻ جو بهترين ۽ آسان ذريعو آهي، الحمد لله عَزَّوَجَلَّ! هر هفتي چنڇر ڏينهن رات جو گهڻا عاشقانِ رسول اجتماعي طور تي مدني مذاڪري ۾ شرڪت جي سعادت ڪندا آهن، جيڪڏهن اسان به چاهيون ٿا ته اسان جي به علمِ دين ۾ اضافو ٿئي، حقوق العباد جي متعلق ديني معلومات جو لازوال خزانو اسان جي هٿ اچي، اهو ڪهڙو طريقو آهي جو جنهن جي مطابق اسان اسلامي زندگي گذارڻ جو انداز سڪي سگهون ته اچو! هٿو هٿ ان نيٽ جو اظهار ڪريون ٿا ته هاڻي اسان به باقاعدي سان، شروع کان آخر تائين مدني مذاڪري ۾ پنهنجي حاضريءَ کي يقيني بڻائينداسين. ان شا الله عَزَّوَجَلَّ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

رشتيدارن سان صلءِ رحمي

منا منا اسلامي ڀائرو! بانھن جي حق ۾ هونئن ته سڀني ماڻهن جا حق اهميت جا حامل آهي ۽ سڀني جي ادائينگي به ضروري آهي، پر انهن مان سڀ کان اهم رشتيدارن جا حق آهن، جڏهن هڪ عام مسلمان سان حسن

سلوڪ ڪرڻ ۽ ان جي حق ادا ڪرڻ جي ترغيب آهي ته اهي ماڻهو جن سان رت جو رشتو هجي، انهن سان ته حسن سلوڪ ڪرڻ ۽ انهن جا حق ادا ڪرڻ جي اهميت اڃان به وڌيڪ وڌي ويندي آهي، اهو ئي سبب آهي جو دين اسلام ۾ اسان کي صلءِ رحمي جي ترغيب ڏني وئي آهي. صلءِ رحمي جو مطلب هي آهي ته پنهنجي عزيزن ۽ مائٽن سان سٺو سلوڪ ڪرڻ.

(فروز اللغات، ص. 914)

حديثِ پاڪ ۾ آهي ته بيشڪ الله **عَزَّوَجَلَّ** هڪ قوم جي ڪري دنيا کي آباد رکيو آهي ۽ ان جي ڪري مال ۾ اضافو ڪندو آهي ۽ جڏهن کان انهن کي پيدا فرمايو آهي انهن کي نا پسندیده نظر سان ناهي ڏٺو. عرض ڪئي وئي: يا رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** اهو ڪيئن؟ ارشاد فرمائون: انهن جي پنهنجي رشتيدارن سان تعلق جوڙڻ جي سبب کان.

(المعجم الكبير، ج. 12، ص. 67، رقم: 12556)

صلءِ رحمي جا سڀ کان گهڻا حقدار والدين ۽ پيڻ پيءُ هوندا آهن. انهن کان پوءِ مرتبي جي لحاظ کان ٻيا رشتيدار صلءِ رحمي جا مستحق آهن. رشتيدارن سان صلءِ رهمي ڪرڻ انهن جو حق آهي، قرآن پاڪ ۽ احاديث مبارڪ ۾ ان جي گهڻي ترغيب ڏياري وئي آهي ۽ سڄي اُمت جو ان تي اتفاق آهي جو صلءِ رحمي واجب آهي ۽ قطع رحم حرام آهي.

(بهار شريعت، ج. 3، ص. 557)

ملازمين سان شفقت

منا منا اسلامي اسلامي ڀائرو! رشتيدارن سان صلءِ رحمي ڪرڻ سان گڏ گڏ ٻين مسلمانن جي حقوق جو به خاص خيال رکو، خاص طور تي پنهنجي ملازمن جي حقوق جي ادائينگي ۾ ڪڏهن به ڪوتاهي نه ڪرڻ گهرجي،

عام طور تي ڪجهه ماڻهو ننڍين ننڍين غلطين تي پنهنجي ملازمن کي ذليل ڪندا، گاريون ڏيندا ۽ ڪجهه نادان ته مار ڪٽ تي لهي ايندا آهن، اهڙا ماڻهو هن حديث مان عبرت حاصل ڪن.

فرمانِ مصطفيٰ ﷺ آهي: خادمَن سان برو سلوڪ ڪرڻ وارو

جنت ۾ داخل نه ٿيندو. (مسند امام احمد، مسند ابي بڪر صديق، ج. 1، ص. 20، حديث 13)

ملازمن سان هميشه شفقت سان پيش اچو ۽ جيترو ٿي سگهي انهن جون خطائن کي در گذر ڪيو ته جيڪو ٻين تي رحم ڪندو آهي، الله ﷻ به ان تي رحم ڪندو آهي، ۽ انهن جي حقن جو خاص خيال رکندي حسن سلوڪ سان پيش اچڻ، انهن کي حقير نه سمجهڻ، تيز غصو ۽ گار گند کان پري رهڻ، وقت پورو ٿيڻ تي انهن کي اجرت ڏيڻ، اجرت ۾ بنا اجازت شرعي ڪمي نه ڪرڻ، بيماريءَ ۾ انهن جي عيادت ڪرڻ، ممڪن هجي ته علاج وغيره ۾ انهن جي مدد ڪرڻ وغيره، انهن ڳالهين جو به خيال رکڻ، اسان تي اخلاقي طور تي به ضروري آهي.

مجلس علاج جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! دعوتِ اسلامي تبليغ قرآن ۽ سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ آهي، جنهن ۾ هزارين اجير (ملازم) مختلف شعبن جي ذريعي نيڪيءَ جي دعوت عام ڪرڻ ۾ مصروف عمل آهن. الحمد لله ﷻ دعوتِ اسلامي جي شعبي ”مجلس طبي علاج“ جي تحت گهڻن ئي مقامن تي محدود پيماني تي شفا خانہ قائم آهن، جتي بيمار طلبه ۽ مدني عملي جو مفت علاج ڪيو ويندو آهي. مجلس علاج جي تحت قائم شفا خانن ۾ ضرورتاً مريضن کي داخل به ڪيو ويندو آهي ۽ ضرورت آهر وڌين اسپتالن جي ذريعي به علاج جي ترتيب ٺاهي ويندي آهي. ان مجلس جي قيام جو

مقصد اجير اسلامي ڀائرن سان خير خواهي آهي. جيڪڏهن اسان مان به ڪو اهڙو آهي جنهن جي تحت ملازم آهن، ته انهن سان حسن سلوڪ سان پيش اچجي ۽ آخرت جي لاءِ نيڪين جو ذخيرو جمع ڪجي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

شاگردن سان شفقت

منا منا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح هڪ سيٺ کي پنهنجي ملازم سان محبت ۽ شفقت سان پيش اچڻ گهرجي اهڙي طرح استادن کي به پنهنجي شاگردن سان محبت ۽ شفقت سان ورتاءُ ڪرڻ گهرجي، ڳالهه ڳالهه تي ڌمڪائڻ ۽ ڊڙڪا ڏيڻ سان دلين ۾ عارضي طور تي رعب ته ويهجي ويندو آهي پر شاگرد جي دل ۾ استاد جي تعظيم ۽ ان جي عزت ختم ٿيڻ جو انديشو آهي، ان لاءِ هڪ استاد کي گهرجي ته پنهنجي طالبن کي پنهنجي اولاد وانگي سمجهي، انهن جي غم خواري ڪري، بيمار ٿيڻ تي انهن جي عيادت ڪري، انهن جي جائز ضرورتن ۽ مسئلن جي حل جي لاءِ ڪوشش ڪري، ڪاميابيءَ تي انهن جي حوصلا افزائي ڪري ۽ ناڪاميءَ تي انهن جي حوصلا شکن ڪرڻ جي بجائي وڌيڪ محنت ۽ لڳن سان پڙهڻ جي ترغيب ڏياري، انهن کي خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪري، قول کان وڌيڪ پنهنجي عمل سان انهن جي مدني تربيت ڪري ۽ وقت به وقت انهن کي علمِ دين جا فضائل ٻڌائي انهن جي شوق کي وڌائيندو رهي. پاڻ به دعوتِ اسلامي جي مدني ڪمن ۾ پنهنجو پاڻ کي مصروف رکي ۽ پنهنجي طالبن کي به طالب علميءَ جي دوران مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺڻ جو مدني ذهن ڏيندا رهو، اميرِ اهل سنت رَافِعُ

بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ مدني مذاڪري ۾ طلباءِ ڪرام کي دعوتِ اسلامي جو مدني ڪم ڪرڻ جي حوالي سان قيمتي مدني گل عطا فرمائيندي ارشاد فرمائن ٿا.....

❖ علم جو هڪ شعبو تجربو آهي، ان ۾ وڌيڪ ماهر اهو آهي جيڪو دورانِ درسِ نظامي مدني ڪم ڪندو رهي ٿو .

❖ جنهن دعوتِ اسلامي جو مدني ڪم ڪندي درسِ نظامي ڪئي، اهو گهر ۾ مدني ماحول ٺاهڻ ۾ ڪامياب ٿي ويندو.

هڪ استاد مجلس جو ٽيل جدول جي مطابق پاڻ به مدني قافلن جو مسافر بڻجندو رهي ۽ پنهنجي طلبه کي به مدني قافلن جي سفر جي ترغيب ڏيندو رهي، ان انداز سان جيڪڏهن عملي طور تي مدني ڪمن ۾ شرڪت ٿيندي رهي ته دعوتِ اسلامي جو مدني ڪم ڏاڍو تيزيءَ سان مديني جي طرف هلي ويندو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

ڪمزورن ۽ غريبن سان شفقت

اهڙي طرح غريبن، محتاجن ۽ مسڪينن سان به هر مسلمان کي حُسن سلوڪ سان پيش اچڻ گهرجي، انهن جي مشڪل ۾ مدد ڪرڻ سان گڏو گڏ ٿي سگهي ته مستقل، انهن جا خرچ به ڪٽڻ گهرجن ۽ هميشه انهن سان شفقت ۽ پيار سان پيش اچڻ گهرجي. منقول آهي ته اسان جا آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ**

وَسَلَّمَ دعا گهرندا هئا: **اللَّهُمَّ احْبِبْنِي مَسْكِينًا وَأُمَّتِي مَسْكِينًا وَاحْبِبْنِي فِي رُمَّةِ السَّائِكِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ**
اي الله **عَزَّوَجَلَّ** مونکي مسڪين زنده رک ۽ مسڪيني جي حالت ۾ موت عطا ڪجان ۽ بروز قيامت مونکي مسڪينن جي رُمري ۾ اٿارجان.

(سنن الترمذي، ج. 4، ص. 157، حديث 2359)

ننڍن پيڻ پائرن سان شفقت

اهڙي طرح وڏن پائرن پيڻن کي ننڍن جا حق ادا ڪندي انهن تي شفقت ڪرڻ گهرجي. والدين جي وفات کان بعد ننڍن پائرن پيڻن جي پرورش ڪرڻ، انهن جي سٺي تربيت ڪرڻ، انهن جي ضرورت زندگي کي پورو ڪرڻ ۽ هر مشڪل گهڙي ۾ انهن جو ساٿ ڏيڻ ۽ جيترو ٿي سگهي انهن جي حاجت ۽ دلداري ڪرڻ، والدين جي حياتي ۾ به انهن سان شفقت ۽ محبت سان پيش اچڻ، غيبت، چغلي، بدگماني ۽ حسد عام مسلمان سان ته حرام آهي، انهن سان ته وڌيڪ ناجائز آهي، بتقاضائي بشريت انهن کان سرزد ٿيڻ واري خطائن کي معاف ڪرڻ ۽ هميشه انهن سان نرمي جو برتاؤ ڪرڻ.

حقوق العباد جي ادائگيءَ جا فوائد:

منا منا اسلامي پائرو! ماڻهن جي حقن جي ادائگيءَ سان دنيا ۽ آخرت ۾ گهڻائي فائدا حاصل ٿيندا آهن ۽ انهن کي چڏي ڏيڻ دنيا ۽ آخرت ۾ بيشمار نقصانن جو سبب ٿي سگهي ٿو. انهن جي ادائگي سان انسان کي ذهني ۽ قلبي سکون ملندو ۽ اهو ماڻهو گهڻين بيمارين کان بچي ويندو آهي.

✿ ماڻهن جي حقن جي ادائگي سان هر شخص کي ان جو حق ملڻ شروع ٿي ويندو آهي، جنهن سان معاشري ۾ امن ۽ سکون عام ٿي ويندو ۽ جيهڙن جهڳڙن جو خاتمو ٿي ويندو آهي.

✿ ماڻهن جا حق ادا ڪرڻ وارو شخص انهن جي درميان عزت ۽ وقار جي نگاهه سان ڏٺو ويندو آهي.

✿ حقن جي ادائگي سان پاڻ ۾ محبت وڌندي آهي، جنهن سان رشتا

مضبوط ٿيندا آهن.

❁ حقن جي ادائگيءَ سان بانھن جي حقن جي ضائع ٿيڻ تي ملڻ وارن گناھن کان بچت ٿي ويندي آھي.

❁ انھن گناھن جي سبب ٿيڻ واري عذاب کان چوٽڪارو حاصل ٿي ويندو آھي.

❁ ماڻھن جي حقن جي ادائگي جو سڀ کان وڏو فائدو ھي آھي تہ بانھي کي اللہ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا حاصل ٿيندي آھي.

گو یہ بندھ نڪمًا ہے بیکار اس سے لے فضل سے ربّ غفار
کام وہ جس میں تیری رضا ہے یا خدا تجھ سے میری دُعا ہے

(وسائل بخشش مرهم ، ص 138)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بانھن جا حق ترک ڪرڻ جا نقصان :

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح اسان بانھن جي حقن جي ادائگي سان دنيا ۽ آخرت ۾ حاصل ٿيڻ وارا ڪجهه فائدا ٻڌا، ساڳي طرح بانھن جا حق ترک ڪرڻ جي سبب جيڪي نقصان ٿي سگھن ٿا، اچو! ان حوالي سان ڪجهه ٻڌون ٿا:

❖ بانھن جا حق ادا نہ ڪرڻ سان بانھو ٻين جي دل آزاري جهڙي ڪبيرھ گناھن ۾ مبتلا ٿي سگھي ٿو.

❖ اها ئي دل آزاري حسد، ڪيني، بغض ۽ دشمنيءَ جهڙن گھڻن ئي گناھن تي اُڀاري سگھي ٿي.

- ❖ انهن گناهن ۾ پوڻ جي سبب غيبتن، چغليين، تهمتن، بد گمانين ۽ گهڻن ئي ڪبيره گناهن جو دروازو کڻندو آهي. ائين ٻانهن جي حقن کي ضايع ڪرڻ جهيڙن ۽ گهڻن ئي گناهن جو سبب بڻجي سگهي ٿو.
- ❖ جن جا حق ضايع ڪيا، انهن کي راضي ڪرڻ جي لاءِ قيامت جي ڏينهن پنهنجيون نيڪيون ڏيڻيون پونديون.
- ❖ نيڪيون نه هئڻ جي صورت ۾ انهن جي گناهن جو ٻوجهه ڪڍڻو پوندو ۽ ائين جنّت کان محروم ٿيڻ تي عبرتناڪ انجام ڏسڻو پوندو.
- ❖ ٻين جا حق ضايع ڪرڻ واري شخص کان ماڻهو به نفرت ڪندا ۽ بيزار رهندا آهن.

ٻانهن جا حق ادا ڪرڻ جا طريقا!

مٿا مٿا اسلامي پائرو! جيڪي شيءِ جيتري قدر اهم هجي، ان جي حصول جي لاءِ به اوتري ئي ڪوشش ڪئي ويندي آهي، جيڪڏهن مسلمان ٻانهن جي حق جي ادائينگي ڪيو، ته ان سان دنيا ۽ آخرت سنوري سگهي ٿي ۽ ان جي ادائينگي ۾ ڪوتاهي کان ڪم ورتو ته دنيا ۽ آخرت ٻئي برباد ٿي سگهن ٿيون. تنهنڪري ڪنهن به ذي شعور ماڻهو کان ان جي اهميت ڍڪيل لڪيل ناهي. ٻانهن جي حقن جو خيال رکندي، ٻانهن جا حق ادا ڪرڻ جي عادت ڪيئن ناهي وڃي؟ اچو! ان جا ڪجهه طريقا ٻڌون ٿا.

حق جو علم حاصل ڪريو!

1. سڀ کان پهرين ٻانهن جي حق جو علم حاصل ڪرڻو پوندو، ڪنهن به شيءِ جي صحيح معلومات کان بغير ان تي عمل ڪرڻ تقريباً نا ممڪن ٿيندو آهي. افسوس! اسان جي معاشري جي اڪثريت جيئن ته ٻانهن جي

حقن کان ئي ناواقف آهن تنهن ڪري انهن جي ادائينگي کان ڏاڍو پري آهن. بانھن جي حق جي متعلق تفصيلي معلومات جي لاءِ مڪتبه المدينه جي مطبوعه ڪتاب ”احياءُ العلوم جلد 2 صفحو 626 کان 789“ ”والدين، گهر وارن ۽ استادن جا حق“ امير اهل سنت جو رسالو ”ظلم جو انجام“ ۽ مڪتبه المدينه جو رسالو، تذڪرهءِ امير اهل سنت (قسط 6) ”حقوق العباد کي احتياطين“ جو مطالعو ڏاڍو فائدي مند رهندو.

هميش مثبت سوچيو!

2. ڪنهن جي باري ۾ منفي سوچ کي دل ۽ دماغ ۾ جڳهه ڏيڻ ۽ ان جا نا پسنديده اوصاف ياد ڪرڻ جي بجاءِ مثبت (يعني سٺي) سوچ قائم ڪيو ۽ ان جي سٺين خوبين کي ياد رکيو.

منقول آهي ته هڪ شخص پنهنجي گهر واريءَ جي شڪايت ڪرڻ جي لاءِ حضرت سيّدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه وٽ پهتو، دروازي تي پهچي ڪري ان امير المؤمنين جي زوجہ کي بلند آواز سان ڳالهائيندي ٻڌو، هو اهو چئي ڪري واپس هليو ويو ته امير المؤمنين ته پاڻ به ان مسئلي جو شڪار آهن. بعد ۾ امير المؤمنين حضرت سيّدنا عمر فاروق رضي الله تعالى عنه جن ان کي گهرائيو ۽ (واپس وڃڻ جو) سبب پڇيو، ان مڪمل واقعو عرض ڪيو ته حضرت سيّدنا فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه فرمايو: گهر واريءَ جي ڪجهه حقن جي سبب مان ان کان درگزر ڪندو آهيان: (1) اها مون کي جهنم کان بچائڻ جو ذريعو آهي، ان جي سبب سان منهنجي دل حرام جي خواهش کان بچندي رهندي آهي. (2) منهنجي گهر جي غير موجودگي ۾ اها منهنجي مال جي حفاظت ڪندي آهي، (3) منهنجا ڪپڙا ڌوئيندي آهي (4) منهنجي ٻارن جي پرورش

ڪندي آھي. (5) منهنجي لاءِ ڪاڏو پڄائيندي آھي. ان چيو اھي اوصاف ته منهنجي زال ۾ به موجود آھن، لھذا ھاڻي مان به ان کي درگزر ڪندو رھندس. (تنبية الغافلین، ص. 280)

احساس ذم داري پيدا ڪيو!

3. پنهنجي اندر احساس ذم داري پيدا ڪريو ۽ بانھن جي حقن کي به پنهنجي ذم داري سمجهيو، بانھن جا حق ادا ڪرڻ به هر مسلمان جي به ذم داري ئي آھي، اسان جي بزرگن به ان کي پنهنجي ذم داري سمجھندا ۽ انھي سوچ ۾ ڪڙھندا رھندا ھئا. حضرت سيدنا عمر بن عبد العزيز رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي زوج جو بيان آھي ته جڏھن انھن کي خلافت جي مرتبي تي فائز ڪيو ويو ته گھر اچي مصلي تي ويھي روئڻ لڳا، ايستائين جو ڏاڙھي لڙڪن سان آلي ٿي وئي. منهنجي پڇڻ تي ارشاد فرمايائون ته منهنجي ڪنڌ تي سرڪار جي اُمت جو بار رکيو ويو آھي. جڏھن مان بڪايل فقيرن، مريضن، مسافرن، پوڙھن، ٻارن ايستائين! تمار دنيا جي مصيتمن ۾ ڦاٿلن جي خبر گيري جي متعلق سوچيندو آھيان ته ڊڄندو آھيان ته ڪٿي انھن جي متعلق اللہ عَزَّوَجَلَّ مون کان پڇا ڳچا نه فرمائي ۽ مون کان جواب نه ٺھي سگھي، بس ان بار جي ذم داري جو احساس ۽ انھن جو فڪر مون کي روٽاري رھيو آھي. (تاريخ الخلفاء، ص. 189)

نيڪين تي حريص ٿي وڃو!

3. بانھن جي حقن جي ادائينگي اپنائڻ جو ھڪ طريقو اھو به آھي جو مال ۽ دولت جي حرص کي ڇڏي ڪري نيڪين تي پاڻ کي حريص بنائڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي. اسان کي ناھي معلوم جو اسان جي ڪھڙي نيڪي اللہ عَزَّوَجَلَّ جي ھميشه واري رضا جو سبب بڻجي وڃي، ان لاءِ ننڍي ننڍي نيڪي به نه ڇڏڻ گھرجي، ماڻھن سان سٺو سلوڪ جا فضائل

پڙھيا وڃن ۽ ثواب جي نيت سان بانھن جي حق جي ادائينگي تي ڪم بستہ ٿي وڃو. (مجمع الزوائد، ج. 8، ص. 38، رقم 12630)

خوف خدا جو جام پيو!

5. بانھن جي حق جي ادائينگي سان گڏو گڏ ٻين سنين خوبين کي اپنائڻ ۽ بُرين عادتن کان پيڇو ڇڏائڻ جو هڪ اهم ذريعو خوفِ خدا به آهي. حضرت سيدنا ابو الحسن ضرير رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: ڪنهن شخص جي سعادت مندي جي علامت هي آهي ته ان کي بد بختي جو خوف لاحق رهي، ڇو ته خوف الله عَزَّوَجَلَّ ۽ بانھي جي وچ ۾ لڳام آهي، جڏهن ڪنهن بانھي جو لڳام ٽٽي وڃي ته هو هلاڪ ٿيڻ وارن سان هلاڪت جو شڪار ٿي ويندو آهي. (احياء العلوم، ج. 4، ص. 199) تنهنڪري ان وڏي نعمت جي حصول جي ڪوشش ڪئي وڃي، اِنَّ سَاءَ اَللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ اَنْ ان جي برڪت سان بانھن جي ادائينگي سان گڏوگڏ ٻيا نڪ ڪم به اسان جي زندگي جو حصو بڻجي ويندا. ۽

خوف خدا پيدا ڪرڻ جو طريقو

منا منا اسلامي ڀائرو! دل ۾ خوفِ خدا جي شمع ٻارڻ جو هڪ بهترين ذريعو دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اپنائڻ به آهي. ڇو ته الله عَزَّوَجَلَّ جي نڪ ماڻهن جي صحبت ۾ ويهڻ به انسان جي دل ۾ خوفِ خدا پيدا ڪرڻ ۾ مددگار ثابت ٿيندو آهي اهڙي صحبت پائڻ جي لاءِ پنهنجي شهر ۾ هر جمعرات جو ٿيڻ واري دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتون ڀريبي اجتماع ۾ شرڪت ڪي پنهنجو معمول بڻايو، عاشقانِ رسول سان گڏ هر مهيني ٽن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر اختيار ڪيو، هفتيوار مدني مذاڪري ۾

شرڪت ۽ مدني انعامات تي عمل ڪريو، ان شاء عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان پنهنجي آخرت بهتر ڪرڻ جو فڪر پيدا ٿيندو ۽ آئينده سنٽ جو پابند بڻجڻ، گناهن کان نفرت ڪرڻ ۽ ايمان جي حفاظت جي لاءِ فڪر جو ذهن بڻجندو.

منا منا اسلامي پائرو! رضاءِ الهي، حصولِ ثواب ۽ ٻين سٺين سٺين نيتن سان وقتا فوقتاً ماءُ پيءُ، پيٽ پيءُ، رشتيدارن، دوستن، عزيز ۽ ويجهن مائٽن، استاد شاگرد، سيٺ ملازم، نگران و ماتحت وغيره کان معافي تلافي جو سلسلو ٿيندو رهڻ گهرجي. ڪڏهن ڪڏهن نفس معافي گهرڻ جي طرف آساني سان مائل ناهي ٿيندو پر هي ذهن هوندو آهي ته مان ته معافي ۾ اڳرائي نه ڪندس هو مون کان معافي گهرندو ته مان معاف ڪري ڇڏيندس، مان پاڻ معافي نه گهرندس. قربان وڃو! شيخ طريقت امير اهل سنت رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ الْعَالِيَهُ جي عظيم شخصيت تي جو ڪڏهن ڪڏهن ايئن به ٿيندو آهي ته مدني چينل تي براه راست (live) لکين عاشقانِ رسول کان معافي گهري رهيا هوندا آهن ته منهنجي سبب کان ڪنهن جو وڏي ۾ وڏو ۽ ننڍي ۾ ننڍو به ڪو حق تلف ٿيو هجي ته رضاءِ الهي جي لاءِ معاف ڪري ڇڏيو.

منا منا اسلامي پائرو! غور ڪريو ته هڪ ٻئي کان معافي وٺڻ جو ڪهڙو پيارو انداز سڪاريو وڃي ٿو، ڪهڙي مدني سوچ ڏني وڃي ٿي، الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي امير اهل سنت رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ الْعَالِيَهُ جي ان پياري ادا کي اپنائڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

بيان جو خلاصو

- ✽ بانھن جا حق ادا ڪرڻ الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي مدني حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا جو سبب آهي ۽ انهن کي تلف ڪرڻ انهن جي ناراضگي جو سبب آهي.
- ✽ بانھن جا حق تلف ڪرڻ جهڻم جو مُسْتَحِق بَطْحُٺ سان گڏو گڏ، الله عَزَّوَجَلَّ جي سخت پڪڙ ۾ گرفتار ڪرائي ٿو.
- ✽ بانھن جا حق جيڪڏهن دنيا ۾ ادا نه ڪيا ته قيامت ۾ ادا ڪرڻا پوندا، هتي مال سان ادا ڪري سگهن ٿا، پر اتي عملن سان ادا ڪرڻا پوندا.
- ✽ اهي ماڻهون جيڪي اسان جي ماتحت هجن، جيئن ته اسان جا ملازم، ننڍا ڀائر پيڻيون وغيره انهن جي حقن جو بالخصوص خيال رکڻ گهرجي، ڇو ته عموماً اهڙن ئي ماڻهن جا حق تلف ڪيا ويندا آهن.
- ✽ بانھن جي حقن جي صحيح ادائينگي جي لاءِ هن جو علم سکڻ به بيحد ضروري آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان جي آخر ۾ سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو. تاجدار رسالت شهنشاه نبوت مصطفيٰ جان رحمت شمع بزم هدايت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: ”جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي. ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.“

(مشكاة المصابيح، ج 1، ص 55، حديث 75 ادارا الكتب العلميه بيروت)

سينه تری سنّت کا مدینه بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

ننهن ڪٽڻ جا آداب

اچو شيخ طريقت، امير اهلستت **دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه** جي رسالي ”101 مدن گل“ مان ننهن ڪٽڻ جا ڪجهه مدني گل ٻڌون. (1) جمعي جي ڏينهن ننهن ڪٽڻ مستحب آهن. ها جيڪڏهن وڏي ويا هجن ته جمعي جو انتظار نه ڪريو. (درمختار ج 9 ص 668) صدر الشريعه، بدر الطريقه مفتي محمد امجد علي اعظمي **عليه** **رحمته الله القوي** بهار شريعت، جلد 3 ص 583 ۾ فرمائن ٿا: منقول آهي: ”جيڪو جمعي جي ڏينهن ننهن ڪٽي الله تعاليٰ ان کي ٻئي جمعي تائين مصيبتن کان محفوظ رکندو ۽ تي ڏينهن وڌيڪ يعني ڏهه ڏينهن تائين. (مرقاة المفاتيح ج 8 ص 212 تحت الحديث 4422) هڪ روايت ۾ هي به آهي ته جيڪو جمعي جي ڏينهن ننهن ڪٽي ته رحمت نازل ٿيندي ۽ گناه چٽندا. (درمختار و ردالمحتار ج 9 ص 668)

(2) هٿن جا ننهن ڪٽڻ جي منقول طريقي جو خلاصو پيش خدمت آهي: پهرين ساڄي هٿ جي شهادت واري اڱر کان شروع ڪري ترتيبوار چيچ سميت ننهن ڪٽيا وڃن پر آڱوڻو ڇڏيو وڃي، هاڻي کٻي هٿ جي چيچ کان شروع ڪري ترتيبوار آڱوڻي سميت ننهن ڪٽيو، پوءِ هاڻي آخر ۾ ساڄي هٿ جي آڱوڻي جو ننهن ڪٽيو وڃي. (درمختار و ردالمحتار، ج 9 ص 670، احياء العلوم، ج 1، ص 193) (3) پيرن جي ننهن ڪٽڻ جي ڪا ترتيب منقول ناهي. بهتر اهو آهي ته ساڄي پير جي چيچ کان شروع ڪري ترتيبوار آڱوڻي سميت ننهن ڪٽيو پوءِ کٻي پير جي آڱوڻي کان شروع ڪري چيچ سميت ننهن ڪٽيو. (درمختار، ج 9 ص 670) (4) جنابت جي حالت (يعني غسل فرض ٿيڻ جي صورت) ۾ ننهن ڪٽڻ مکروه آهي. (فتاويٰ عالمگيري ج 5 ص 358) (5) ڏند سان ننهن ڪٽڻ مکروه آهي ۽ ان سان برص (يعني ڪوڙهه) جي بيماري ٿيڻ جو انديشو آهي. (ايضاً) (6) ننهن ڪٽڻ کان پوءِ انهن کي دفن ڪري ڇڏيو ۽ جيڪڏهن اڇلائي ڇڏيو ته به حرج ناهي. (ايضاً) (7) ڪٽيل ننهن بيت الخلا يا غسل خاني ۾ اڇلائڻ

مڪروه آهن، جو ان سان بيماري پيدا ٿئي ٿي. (ايضاً) ﴿8﴾ اربع جي ڏينهن ٺهن نه ڪٽڻ گهرجن، چوٽه ڪوڙهه جي بيماري ٿيڻ جو انديشو آهي البت جيڪڏهن اوڻيتاليهه ڏينهن کان نه ڪتيا هئا، اڄ اربع چاليهون ڏينهن آهي جيڪڏهن اڄ نه ڪتيا ته چاليهه ڏينهن کان وڌيڪ ٿي ويندا ته ان تي واجب ٿيندو ته اڄ جي ئي ڏينهن ڪتي ان ڪري جو چاليهه ڏينهن کان وڌيڪ نهن رکڻ ناجائز ۽ مڪروه تحريمي آهي. (تفصيلي معلومات جي لاءِ فتاويٰ رضويه جلد 22 صفحو 574، 685 ملاحظه فرمايو) ﴿9﴾ ڊگها نهن شيطان جي نشست گاهه آهن يعني انهن تي شيطان ويهندو آهي. (اتحاف السادة للزبيدي ج 2 ص 653)

هزارين سنٽون سڪڻ جي لاءِ **مڪتبه المدينه** جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنٽين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنٽن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو **دعوت اسلامي** جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنٽن پريو سفر آهي.

منا منا اسلامي پائرو! بانهن جي حق تلفي آخرت جي لاءِ تمام گهڻي نقصان ڏيندڙ آهي. حضرت سيدنا احمد بن حرب عليه راحة اللوت فرمائن ٿا: ڪيترا ماڻهو نيڪين جي گهڻي دولت حاصل ڪري دنيا مان موڪلائي ويندا آهن پر بانهن جي حق قبائڻ جي سبب قيامت جي ڏينهن پنهنجون سموريون نيڪيون وڃائي ويهي رهندا ۽ ائين غريب ۽ مفلس ٿي ويندا.

(تنبيه المغترين ص 53)

مجه ڪو جذبه دے سفر ڪرڻا رڀون پرورد گار

سنٽون کي تربيت ڪے قافله ميں بار بار

(وسائل بخشش، ص 635)

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ا

لِنَبِيِّ الْاُمِّيِّ الْحَبِيْبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه مُعاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

جا گناہ معاف کیا ویندا. (2)

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

جیکو هي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ویندا آهن. (3)

(4) چِه لک دُرُودِ شَرِيفِ جَو ثَوَابِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن ڪان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ شَرِيفِ کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چِه لک دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (4)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ اَنُورِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمِ کيس پنهنجي

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

3...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

4...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

۽ صِدِّيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جِي وِج ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صَحَابَهٗ كَرَامِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ كِي تَعَجُّبُ تيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽⁵⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁶⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(7) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

5...القول البديع، الباب الاول، ص 125

6 ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

7... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

﴿2﴾ جن شہ قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم و ڪریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله

عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظیم جو پروردگار

آهي) فرمانِ مصطفيا ﷺ: جنهن هن دُعا کي تي پيرا پڙهيو جن ان

شہ قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ